

Buona Sera Signorina!

KUOPION UUSI KESÄTEATTERI

Oiva Lohtander, Sami Kojonen
Liisa Ruuskanen...

Buona Sera Signorina!

-musiikkinäytelmä suomalaisen naisen
ja Fiat 600:n ystävyydestä

Esitykset Kuopion Rauhalahden Kesäteatteriarenalla 27.6.-12.8.!

lippu.fi + **0600 900 900**
1,97 €/MIN + PVM | KLO 7-22

Lisätiedot ja varaukset 045-111 8527
www.kuopionuusikesateatteri.com
info@kuopionuusikesateatteri.com

*Italo-iskelmien tahdittama
hulvaton ajomatka halki
kesäisen Suomen*

KUOPION UUSI KESÄTEATTERI

Käsikirjoitus:

Johanna Keinänen – Sami Kojonen – Kimmo Virtanen

Tahtiteatteri

© Tahtiteatteri 2012

Versio 2.7

Buona Sera Signorina

Roolit

- Maruzzella Pöyhönen
- Fiat 600:n sielu
- Komisario Seppo Koppa
- Kaija Muta-aho
- Trasseli-Jussi
Konstaapeli Nilkki
Lääninrovasti Kettunen
Tamperalaiskaravaanari Esko

Lisäksi kaikki ”kynnelle kykenevät” esittävät mummoja Tulkkuset-kuorokohtauksessa. Loput pienemmät roolit hoitaa ensemble.

Kohtaus 1. Autokaupassa

*Maruzzella Pöyhönen kävelee lavalle
masentuneen näköisenä autonavaimet kädessä.
Innokas autokauppias Riku Mättö kirmaa vastaan.*

Riku Mättö:

No niin – ja rouvalle sitten
minkälaista?

Maruzzella:

Tulin tuomaan sen Mersun. Tässä.
Tuolla.

Mättö:

Isoa, pientä, urheilullista, tila-autoa...?

Maruzzella:

Ei kun minä tulin luovuttamaan nämä.
Onko tässä bussipysäkkiä lähellä.

Mättö alkaa myydä katsojia autoina.

Mättö:

Tässä olis tällanen...ei nyt uusi,
mutta hyvin pidetty perusjyrä. Ja kun
rehellinen haluan olla, niin näissähän
on ollu jo sitä olkanivelvaivaa, mutta
tässä ne on laitettu. Ja maalipinta on
siisti, ryhdikäs – ei perä roiku ja
pienenä bonuksena – irrotettava
vetokoukku.

Maruzzella:

Oikein kiva mutta kun en ole nyt ostomielessä liikkeellä.

Mättö:

Täällä olis rouvalle...

Maruzzella:

En ole, olen. Ex. Rouva. Soitin siitä Mersusta. Se työsuhdeauto.

Mättö:

...neidille todellinen namupala. Tätä on pidetty hyvin ja lisäksi laitettu: uutta väriä ja varustetta, eikä ole säästely ja pohjat on tehty hyvin.

Maruzzella:

Minun entinen.

Mättö:

Itsekin ostaisin tämän äidilleni...tai tyttö- tai poikaystävälleni koska tahansa. Täydellinen huoltokirja ja istuinsuojia pidetty uudesta asti – katsokaa penkkejä – kuin istumaton huonekaluhallin sohva. Siinä kelpaa kilometrejä kampittaa.

Maruzzella:

Minä en sitten tiedä

Mättö:

Ei haittaa – minä tiedän!

Maruzzella:

...miten pitkään niillä kesärenkailla voi ajaa.

Mättö:

Se on tässä! Hyvin tuore ja sanosinko sporttinen – melkein jää tuoreet maalit kurakaarista käsiin kun peset. Ja aamusella kun verhot avaat ja tämän parkkiruudussa näät, niin päivä paistaa poteroonkin. Naapurit kadehtii takuulla: hienot kevytmetallinakit, tuplakromiputket ja automaattilaatikko –ilmastointi. Lisänameina sähköikkunat, -penkit ja kääntyvät peilit.

*Maruzzella huomaa pihan perällä
Fiat 600:en.*

Maruzzella:

Mikäs toi on?

Mättö:

Toi...ravintolateltoa...jotain teatteria siinä lähellä pitävät...kahvit kaupan päälle pistän siellä jos nyt päätät.

Maruzzella:

Ei kun tuo.

Mättö:

Ai. Tuo. Ahaa. Joo.

Siis...tämähän on varsinainen Italian ihme - Fiat 600!

Maruzzella:
Italialainen.

Mättö:

Kyllä. Pizza, trikolori, Ferrari, Fiat ja Berlusconi. Oikee klassikko ja entinen vanha, nykyinen retro. Lokakuussa katsastettu, tällä ajelet huoletta vielä pitkään. Käy ja kukkuu, vie ja vääntää, väkevästi, nelilovisella askilla ja talliin ei tarvi työntää, synkronoimaton pakki löytyy - kun arpoo kohdalleen.

Maruzzella:

Kesäauto... pitkä lomakin
alkamassa...

Biisi: Mambo Italiano

Kas neito riensi Napoliin,
sen luonto kutsui haaveisiin,
sen kansantanssit ja sen laulutkin,
vaan hetki malta – kaikkialta kuuluu:
Hei mambo, mambo italiano!
Hei mambo, mambo italiano!
Näin näinnäin nyt laulaa sisiliano.
SignorBorsalino tanssii
Mambon aivan fino, kas näin:
Hei mambo! Ei kaisu tarantella.
Hei mambo! Ei hurmaa mozzarella.
Hei mambo, mambo italiano!
Nythän taitaa kaikki nilkkasukkanilkat
lentää, kun vain ”hopla” soi.
On uuden tanssin aamun koi.
Se tarkoin muistahan, paisano,
vuorossa on mambo.

Jos sä tahdot tanssimaan,
 se mambon tahtiin tehdään vaan.
 Hei mambo, mambo italiano!
 Hei mambo, mambo italiano!
 Hoh-hoh-hoo, sä aito giovianno!
 Hei vaan, suukko näin ja jalat taivahia
 päin, kun soi taas mambo italiano.

Mättö:

K-e-s-ä-a-u-t-o. Nimenomaan – nyt
 ollaan samalla risteilyllä. Siitä lähtee
 1500:lla sellainen Bella Italia, että
 oksat pois. Ja pannaan Wunderbaum
 kaupan päälle - uuden auton hajulla.

Maruzzella:

Käykö luottokortti?

Mättö:

Jopas jopasjopas···tuota···Isähän se
 opetti, että kun kaunis tyttö pyytää,
 niin pitää antaa. Hyvä on, kaks
 toimintatonnia jos nyt otat.

Maruzzella:

Ei kun pankkikortilla voi laittaa. Nyt ei
 olla köyhiä ja kipeitä!

Mättö:

Minä olen reilu mies! Nyt lähtee
 priimaa tavaraa halvalla pannaan kuus
 tonnia kunhan et kaupungilla huutele
 että Riku Mättö alihinnoittelee!

Nyt nimet paperiin ja kaupan päälle
 Wunderbaum! Ei muuta kuin
 kovaan ajoon! Ja takuu on voimassa
 niin kauan kun perävalot
 näkyy! Hahhah! Vanha autoalan vitsi!

Riku Mättö lähtee

Kohtaus 2. Maruzzella ja Luigi tutustuvat

*Myyjä on tipotiessään ja Maruzzella
 ihmettelee autoa.*

*Maruzzella istahtaa autoon, jota
 yrittää käynnistää ja se ei äännäh-
 däkään.*

*Maruzzella löytää nohevasti ”kone-
 pellin” avausvivun ja etupelti ponnahtaa,
 jonka hän avaa.*

Maruzzella:

”Ei muuta kuin kovaan ajoon...”

Maruzzella:

”Takuu on niin kauan kun perävalot
 näkyy...”

Maruzzella:

Ei oo totta! Ei moottoria ollenkaan!
 Paljonko minä tästä maksoin?

Luigi:

6000 euroa.

Maruzzella:

Kuus tonnia! Työtön ihminen! Kyllä
 menee taas kaikki niin putkeen...

Luigi:

Buona sera signorina. Kuinka olet kasvanut. Ja niin kaunis. Aivan kuin äitisi.

Maruzzella:

Kuka puhuu?

Luigi:

Il Padrino. Kummisetä.

Maruzzella:

WHAT!

Luigi:

Acciaio di Torino. Torinon teräs. Fiat 600. Syntynyt Torinossa, Italiassa, valmistenumero 7289947782.

Maruzzella:

Acciaio?

Luigi:

Minä olen Luigi, tämän ostamasi auton sielu, henki, olemus.

Minä olen tämä Fiat 600. Ollut tehtaalta asti. Ja se on tavaratila, moottori on tässä autossa takana.

Maruzzella:

Tavaratila. Moottori takana.

Kummisetä?

Luigi:

No ei nyt virallinen. Sellainen henkinen. Tai tekninen. Katsos,

ensimmäisen omistajani nimi oli Mauri Pöyhönen.

Maruzzella:

Isä?!

Luigi:

Niin. Olinkin melkoinen ylpeydenaihe niin nuorelle ja hintelälle miehelle.

*Illalla illalla piisi, näytetään takaumana
Marun vanhempien rakkaustarina.*

Kun sydämes toit jalkojeni juureen,
mä uskoin vielä rakkautesi suureen.

Mut tytön mieli kyllä muuttuu,
jos romantiikka aivan puuttuu
nyt usko en sun lempees ollenkaan
Illalla, illalla mä yksin lähden uutta
hakemaan

En aio sinun vapauttas estää,
en myöskään aio odotusta kestää.

Illalla, illalla mä uuden kullan aivan
varmaan saan.

Annan lähtöpassit mä sulle

menen muita narraamaan

illalla, illalla uuden saan!

Jos porttivahti kirjeen mulle antaa,
taas tiedän, kuka lupauksen antaa.

Ja kaikki sen nyt saavat tietää,

en sinua mä aio sietää,

nyt vapautta yksin palvon vain.

Illalla, illalla...

Luigi:

Äitisi... ma che donna! Hän tiesi miten
mies kiedotaan pikkusormen
ympärille...

Luigi:

Uskomaton nainen, esitti vaikeasti
tavoiteltavaa vielä
synnytyslaitoksellakin!

Maruzzella:

Ja pystyy siihen yhä, rollaattorin
kanssa.

Luigi:

Amore... nyt siis tiedät miksi olen
padrinosi. Ja lähes kätilösi.

Maruzzella:

Mitä sitten tapahtui?

Luigi:

Isäsi myi minut. Läänirovasti
Kettuselle... Äitisi oli sitä mieltä että
minussa ei ollut tilaa sinulle,
kolmikiloiselle, 42-senttiselle... Luigi,
palveluksessanne. Kohtuun rajoissa.

Maruzzella:

Maru vaan...

Luigi:

Maru? Maruzzella?

Maruzzella:

No niin.

Luigi:

Siitä tuli nimesi! Muistan että se kappale soi juuri silloin kun he...

Maruzzella:

Ei yksityiskohtia kiitos!

Luigi:

Olen niin iloinen että ostit minut.

Maruzzella:

Ei minulla taida olla rahkeita pitää sinua.

Luigi:

Signorina. La prego.

Kohtaus 3. Seppo Koppa ja munkit

Seppo Koppa saapuu poliisilaitokselle munkkipussin kanssa. Tarjoilee poliiseille munkkeja. Samanaikaisesti nähdään, miten lavalla Luigi opastaa Marua Fiat-kuskiksi.

Seppo:

Tytöt ja pojat! Nyt ette usko mitä sain! Maailman viimeiset aidot marumunkit! Nyt ottamaan kun näitä vielä saa!

Nilkki:

Mutta kun minä oon laihiksella.

Seppo:

Ostin ihan pari pussia pakkaseen. Ritvan Rapeat, se leipomo myytiin ulkomaille. Kelvotonta toimintaa...

Kai ne sielläkin näitä paistaa mutta onko sama. Ei varmasti ole. Nyt tytöt ja pojat. Aito marumunkki. Kahdella hillosilmällä. Mestarteos.

Kohtaus 4. La Storia Della Maruzzella

Maruzzella tulee ulos autosta.

Maruzzella:

Liian hyvä olet lohtuautoksi.

Minä palautan sinut. Tai teidät. Tai miten se nyt sanotaan.

Luigi:

Ei! Ei nyt! Ei Venäjälle! Eikä romuttamolle! Katsastuskin vasta

lokakuussa...

Maruzzella:

Vähän järkeä päähän. Pitää ajatella talouttakin.

Luigi:

Tämä on edullista ajamista! Ihan totta!

Maruzzella:

Ansiosidonnainenkin loppuu aikanaan. Ja siis tämä ei ole arvostelua. Olet... olette... ihana.

Luigi:

Tiedän.

Maruzzella:

26 vuotta sama työnantaja ja sitten.

Luigi:
Si?

Maruzzella:
Raakapakasteita! Jostain Latviasta!
Kylmäkontissa Itämeren yli ja
paistetaan täällä! Eikä siinä mitään!
Varmaan hyvä! Mutta se oli minun
resepti! Minun keksimä munkki!

Luigi:
Scusa?

Maruzzella:
Marumunkki kahdella hillosilmällä.
Minä leivoin sieluni siihen munkkiin.
Koko ammattitaitoni. Marumunkki oli
Ritvan Rapeiden avaintuote. Entä se
työporukka!

*Biisi: Aikuinen nainen. Maruzzella
muistelee työtään leipomossa.*

Aikuinen nainen mä oon,
en enää eksy maailman tuuliin
liittomme vahvistukoon
tahtoisin jatkaa hyvin alkanutta matkaa
kun aika vaikeudet tiellemme tuo
onnesta me teemme suojaavan
muurin
voimaa tää rakkaus suo
onnemme kestää minkään emme
anna estää
paljosta luovun jos saan luonain pitää
sun

En vapauttas tahdo riistää
 tahdo en itsenäisyyttäsi kiistää
 sua tarvitsen sydänystäväksi
 aikuisen naisen
 kaiken me jaamme toisiamme
 tukekaamme aikuinen nainen
 tuntee arvon rakkauden

Selkääni käännä mä en
 Onnestani taistelen enkä pelkää
 toisista huolehtien kestämmme paineet
 meitä eivät kaada laineet
 tuulilta suojaan sinut vien jos viedä
 saan

Sua tarvitsen sydänystäväksi aikuisen
 naisen, kaiken me jaamme,
 toisiamme tukekaamme aikuinen
 nainen tuntee arvon rakkauden

Luigi:
 Entä sitten?

*Lavalle kävelee leipomon omistaja
 puhuen kännykkään*

Leipomon omistaja:
 Perkeleen perkeleen perkeleen
 karppaajat prkle! Myyn! Joo! Myyn!
 Tack och hej!

Maruzzella:
 Ritvan Rapeat Oy myytiin Ruotsiin.
 Leipomo lopetettiin. Ja Marumunkista
 tulee kuulemma Double Doughnut.

Luigi:

Miksi palauttaa minut Riku Mätölle jos on juuri rikastunut munkilla?

Maruzzella:

Resepti meni kaupan mukana. Minä sain vain lopputilin. Jonka sain vielä itse antaa itselleni. Kun olin kerran viimeisenä työntekijänä viimeisessä työvuorossa. ”Ritvan Rapeat Oy:n hallituksen valtuuttamana kiitän teitä neiti Pöyhönen, talon viimeisenä työntekijänä ja toivotan valoisaa tulevaisuutta.” ”Kiitos”
”Työsuhdeauton voitte toimittaa Mättö-Autoon.” ”Kiitos.”

Luigi:

Naurettavaa!

Maruzzella:

Ihan normaalia tämän päivän työelämässä.

Luigi:

Eihän tuollainen käy!

Maruzzella:

Liikaa annoin siihen työhön. Varmaan jotain terapiaa siinä. Kun oli se avioerokin.

Luigi:

Vastuuseen nyt joku tästä! Vendetta!

Maruzzella:

Nyt mä tajuan. Marumunkki on ollut mun surutyö. Hyi hitto. Alko ihan närästä.

Luigi:

Soitetaan poliisille. Tai mafialle. Tai jollekin. Kunnia sille jolle kunnia kuuluu!

Maruzzella:

Ei se hyödytä. Niillä on koneistot ja lakimiehet. Millä minä muka todistan että olen alkuperäisen Double Doughnutin äiti?

Luigi:

Et kai aio luovuttaa?

Maruzzella:

Itsepuolustus on yliarvostettua. Kuten isälläni oli tapana sanoa: "Autoilu auttaa kaikkeen."

Luigi:

Grazie Madonna... Mikä se muuten oli? Se työsuhdeauto?

Maruzzella:

Mersu.

Kohtaus 5. La Storia de Luigi

Maruzzella ja Luigi lähtevät ajoon. Musiikkia ja tanssia, maisemat vilistävät ohi. Sitten Fiat tilttaa äkillisesti.

Luigi:

Mercedes Benz... maailma tarvitsee
esikuvia, johtotähti... Minä se olen
vaan tällainen Kuoppatutka,
Kusiainen, Pompannappi,
Maantiepaise, Munuainen,
Postilaatikko, Sittiäinen... Unohtuiko
joku?

Maruzzella:
Lypsyjakkara.

Luigi:
Kiitos.

Maruzzella:
Sori.

Luigi:
Ei se mitään. Kaiken olen kestänyt
kuin auto.

Maruzzella:
Fiat, petojen sukua...

Luigi:
Susi jo syntyessään... Tätä niin
sanottua Kusiaista on valmistettu yli
6,5 miljoonaa kappaletta, tätä
Kuoppatutkaa on kopioitu usealle
muulle merkille, Suomen ennätys
satamaan kerralla tuoduista autoista
on Lypsyjakkaran nimissä, itse Urho
Kekkonenkin istui Munuaisessa
Helsingin Autonäyttelyssä vuonna
1960 ja sitten sanotaan, että
Pompannappi on paska auto.

Maruzzella:

Mersu se paska oli, aina merkkikorjaamolla takuuhuollossa.

Luigi:

Minun kanssani ei siitä tarvitse olla huolissaan. Merkkikorjaamolle eivät huoli ja takuu meni umpeen 44 vuotta sitten.

Maruzzella:

Mutta eikös Fiat noin yleisesti, ihan brändinä oo suosittu, sehän valmistaa voimalaitoksia...

Luigi:

Ja VR:n junia...

Maruzzella:

Maine senkun kasvaa... Miten sinä olet jaksanut tuota iankaikkista ivaa ja pilkkaamista?

Luigi:

Kostamalla.

Maruzzella:

Kostamalla?

Luigi:

Meillä Italiassa on vahvat kostamisen perinteet... Cosa nostra... Jos Fiat 600 ei lähde käymään, tai sammuu kesken matkan, niin kyllä se vika on kuskissa eikä kusiaisessa. Minäpä

kerron erään esimerkin Fiatin
kostosta.

Nähdään takauma Luigin kertomana.

Luigi:

Vuonna 1967 minut osti isältäsi pohjalainen lääninrovasti Kettunen 5100 markalla. Oli tämä Kettunen viinamäen miehiä ja aika useasti myöhässä toimituksista. Moni ilta venähti pitkäksi pullon kanssa ja eräinäkin sunnuntai-aamuina kirkkokansa odotteli rovastiaan kirkonpenkissä. Rovasti otti tavakseen vierittää syyn minun niskoilleni. Milloin en muka ollut lähtenyt käymään ja milloin olin jättänyt tienposkeen. Sanoipa eräässä saarnassaankin, että:

Lääninrovasti Kettunen:

Viiatkuussataa, kusiaane, kuappatutka ja munuaane, soonitte perkeleen tyätä. Yrittää estää itte Jumalan sanansaattajaa tuomahasta ilosanomaa seurakunnalleen...

Luigi:

Yksi lauantai tammikuussa vuonna 69, tuli sitten tämän Fiatin mitta täyteen. Kettunen olil taas kerran rypenyt

missä lie ja heräsi minun
takapenkiltäni:

Lääninrovasti Kettunen:

Että sää oot Isä mulle ristiks lykänny
tällaasen maantiäpaiseen.

Luigi:

Kotimatalla jätin lääninrovastin
pimeimpään ja hiljaisimpaan tien
reunaan kolmenkymmenenviiden
asteen pakkaseen, ruikkasin öljyt
kengille, enkä lähtenyt käyntiin vasta
kuin seuraavalla omistajalla, vendetta.

Maruzzella:

Täytyykin tarkkaan miettiä, mitä sinulle
puhuu.

Luigi:

Allora. Itsesäälissä kieriskely teki
hyvää, eiköhän lähdetä. Buonasera
signorina!

Maruzzella:

Grazie.

Kohtaus 6: Seppo rakastuu

*Poliisin kameravalvontakeskus, jossa
useampi poliisi tutkii kuvia. Komisario
Seppo Koppa kahvilla ja donitsilla.
Nilkki ja Pasanen keskeyttävät.*

Koppa:

Nämä ovat nyt uusia lisveden
Rinkelituotteen makudonitseja. Näissä
pitäisi olla syvempi maku ja säilyvyys

parempi, vaikka sillä nyt ei tietysti ole merkitystä... joo. Ja kyytipoikana tummapaahmainen Vällingby-kahvi, valitettavasti ruotsalainen...

Konstaapeli Pasanen:

Komisario, tässä on ne kuvat tästä samasta autosta, joka ajaa eri puolilla Suomea ylinopeutta nopeusvalvontakameroihin.

Koppa:

Paljonko sitä nopeutta on?

Konstaapeli Nilkki:

Yli 120 km tunnissa jokainen kerta.

Koppa:

Sitä ne työsuhdeautot teettää, joku BMW tietysti, kalju mies kuskina ja lippalakki karpästen kiitoradan peitteenä. Vai olisko nuorison edustaja Adidas-varusteissaan tai joku golfari paineessa puttaamaan.

Pasanen:

Ei, tämä on Fiat 600.

Koppa:

Fiat 600!Eihän se kulje edes...

Nilkki:

Kyllä kulkee, todistetusti, näissä kuvissa, kuusi tapausta.

*Koppa keskeyttää kahvinjuonnin.
Koppa ihastuu kuvien naiskuskiin*

kuin lekalla päähän lyötynä.

Koppa:

Nainen. Fiat 600. Miten tämä... Tuota, haepas Nilkki rekisteristä kuka tämä kuski on?

Nilkki naputtaa päätettä ja ojentaa rekisteritiedon Kopalle.

Koppa:

Maruzzella Pöyhönen. Ikä 51 vuotta. Asuinpaikka Helsinki, kondiittori, naimaton, työtön, naimaton...

*Biisi: Maruzzella, rakastunut
Koppa laulaa*

Näin ken laulaa, aurinko länteen laskeutuu.

Ken yhä laulaa, aalloista nousee kirkas kuu.

Rannassa purjeet nukkuu, purret jo varjoon hukkuu.

Laulua lahden laineiden, ne käy kuuntelemaan.

Maruzzella Maruze

on tyttö meren rannan kuuman.

Kalastajat Napolin vain häntä palvoo.

Siksi on laine rauhaton,

huoaten myöskin öinen tuuli valvoo.

Loisteessa kuutamon, silmäsi nähnyt

ne kerran on Maruzzella Maruze

Näin ken huokaa, ikkunaluukut sulkeutuu.

Ken yhä huokaa,

kaupungin melske vaimentuu.

Kellossa punnus siirtyy,

varjoina mastot piirtyy.
Huokaus tuulen hiljainen,
ne saa kuuntelemaan.

Maruzzella Maruze
on tyttö meren rannan kuuman.
Kalastajat Napolin vain häntä palvoo.
Siksi on laine rauhaton,
huoaten myöskin öinen tuuli valvoo.
Loisteessa kuutamon, silmäsi nähnyt
ne kerran on Maruzzella Maruze

Siksi on laine rauhaton,
huoaten myöskin öinen tuuli valvoo.
Loisteessa kuutamon, silmäsi nähnyt
ne kerran on Maruzzella Maruze

Koppa:
Pojat! Paikantakaa ajoneuvon
kuljettaja!

Kohtaus 7. Tien päällä

*Tunnelma kun kesäyössä ajetaan ja
radio on täysillä. Luigin ja
Maruzzellan duetto. Mukana myös
ensemble jotka kuvittaa ohi vilistäviä
maisemia ja valvontakameroita ja
ehkä myös siilejä, pupuja ja teiden
varsilla laiduntavia lehmiä.*

Biisi: Unta en saa

Niin kauniita tuokiot nuo oli jotka mä
sain

noin kanssasi olla ja tuntea sut
omanain
mutta saapuva ilta sun
vei kestänyt onni se ei
turhaan taas silloin mä tuttua viereltäin
hain

kun en tiedä millään miksi tänään
minut jätit
siksi unta en saa
päivän onni ohi mennyt on ja jälkeen
kaiken sen nyt unta en saa huomenna
kaikki ois toisin luokses jos tulla mä
voisin mutta tänä yönä minä vaan unta
en saa laallaa...

Kohtaus 8. Trasseli-Jussi

Luigi:
Maruzzella, scusa?

Maruzzella:
Joo! Ai, joo ai sulla on semmonen
hätä? Aah, kylmäasema... ei tarte
ostaa samalla sipsejä ja kaljaa ja
pelata hedelmäpelejä ja viedä lottoa ja
täydentää päivittäistarvikevarastoja ja
etsiä vessaa ja syödä kanakoria.
Kummalla puolella sulla on tankki?

Trasseli-Jussi:
Täältä ei saa mitään muuta kun
polttoainetta.

Maruzzella:
Herrajumala! Ihminen!

Trasseli-Jussi:

Onpas hauska kusiainen.

Luigi:

Tuoreet näkökulmat - aina tervetulleita.

Maruzzella:

Eiks tää oo kylmäasema? Onhan tää?

Trasseli-Jussi:

Joo.

Maruzzella:

Siis *missä* se tankki oikein on?

Trasseli-Jussi:

Puhun suoraan. Saanko tankata.

Maruzzella:

En kyllä oikein tiedä.

Luigi:

Sinänsä intiimi toimitus. Noin ventovieraalta.

Trasseli-Jussi:

Olis tuossa. Se korkki. Jos siitä kiertäis.

Maruzzella:

Mitäs sä oikein yrität? Ja mitäs sä oikein touhuat täällä?

Trasseli-Jussi:

Tuo peukalo. Se jäi Ladan tunkin alle kevättalvi 93. Kämmenselkä, jäi yhden

hiton kinkkisen Volvon syylerin ja laturin väliin 86. Ja tää nimetön oli paha kun olin just menny naimisiin 2001 niin en uskaltanu ottaa sormusta pois töissä ja sehän kato repi tästä melkein koko sormen irti kun mulla oli yhden Mazdan pohjassa pultti se oli kyllä niin perkeleen tiukassa ja siinä sitä repiessä...

Luigi:

Automiehiä.

Trasseli-Jussi:

Niin että joskus vaan olis kiva ees koskee autoihin näillä käsillä ja...

Maruzzella:

No mikset koske? Kyllähän sitä korjattavaa aina riittää.

Luigi:

Varsinkin tietyissä maissa valmistetuissa tietyissä autoissa.

Trasseli-Jussi vuodattaa ja samalla touhuu Fiatin kanssa, katsoo rengaspaineet ja pesee tuulilasin, tekee pikahuollon.

Trasseli-Jussi:

No kun. Ensin oli korjaamo ja bensapumppu ja puhelinkioski. Hienoo aikaa. Autot hinattiin tähän ja niillä ajettiin pois. Joka kerta. Sitten tähän tuli kahvio. Sitten korjaamo muuttu huoltamoks. Ja sitten se huoltamoki

loppu ja kahvilasta tuli deli jossa kahvit juotiin lasista, kuvittele, ja koko tästä hemmetin keitaasta tuli liikennemyymäläkonsepti ja ne sano että kyllä sulle töitä on nyt ilosesti asiakaslähtöisesti pistäppä tästä nämä raakapakastedallaspullat uuniin ja hei sullehan vois kans lisähaasteena sopia toi asiamiespostikonttorin hoitelu.

Maruzzella:

Raakapakasteita. Hyi hitto.

Trasseli-Jussi:

Onko se väärin jos on mieluummin työttömänä kun paistaa pullaa? Näillä käsillä? Onko?

Maruzzella:

Kyllä minä paistaisin mieluummin pullaa kuin olisin työttömänä. Paitsi en raakapakasteista!

Trasseli-Jussi:

Tekivät sitten sen ohitustien. Niin että ongelma ratkes ikään kuin itsestään.

Luigi:

O tempora, o mores.

Maruzzella:

Siinä sitä sitten alkaa pikkuhiljaa ihan faktana ottamaan sen että ei ole kukaan eikä mitään.

Trasseli-Jussi:

Eikä niihin uusiin autoihin edes saa koskee. Jonkun kaapelin vaan kytkevät sinne ja kattovat läppäriä että missä pipi? Eikä autoja oikeestaan saa korjata, eikä pidä, paitsi jossain Afrikassa korjaavat, taitavasti, joskin laittomasti, ja pian ne varmaan tehdäänki kaikki ekovillasta, että on sitten helppo kierrättää ja pehmeä törmätä!

Luigi:

Me tarvitsemme tämän miehen yhteystiedot.
Tähän rekisteriotteeseen.

Maruzzella:

Minä otan yhteyttä ihan varmasti tarpeen tullen. Ja tarvetta varmasti tulee, tämän kanssa...

Luigi:

Noh noh

Trasseli-Jussi:

Kytkintä vois vilkasta piakkoin, ja pakoputki kannattas vaihtaa aika pian, mulla olis sopiva liiterissä!

Luigi:

Huutaisitko vielä hiukan kovemmin.
Ihan kaikki Vieremällä ei varmaan kuulleet.

*Unta en saa piisi loppuun, Trasseli-Jussikin
laulamassa, ensemble myös lavalla*

Kun luulin mä että mun onneni mulle
vain jää nyt vaikea äkkiä muutosta on
ymmärtää
kun saapuva ilta sun vei kestänyt onni
se ei turhaan taas silloin mä tuttua
viereltäin hain kun en tiedä millään
miksi tänään minut jätit siksi unta en
saa
päivän onni ohi menny on ja jälkeen
kaiken sen nyt unta en saa huomenna
kaikki ois toisin luokses jos tulla mä
voisin mutta tänä yönä minä vaan unta
en saa
laalaa... unta en saa!

Kohtaus 9: Kämpärillä

*Kaija Muta-aho on sytyttämässä
grilliä. Liioittelee sytytysnesteen käyttöä
ja lähes käräyttää kulmakarvansa.*

Kaija:
Sssaattana sssaattana
sssaattanaa! Helevetti! No!

Luigi ja Maruzella saapuvat.

Luigi:
Mennään muualle. Tämähän on
viereinen ihan hirveän näkönen
harpyija.

Maruzzella:

Tämän paikan ne anto. Se sano
respassa. Paikka 16.

Luigi:

Sedici sedici... Miksi et voi vain ottaa
vapaata ruutua? Kyllä jokaisella pitää
olla oikeus johonkin... tasoon. Muuten
on rahat takaisin ja arrivederci!

Maruzzella:

Mutta jos tähän tulee joku muu, hirmu
nolo tilanne, pitäähän täällä nyt jotkut
säännöt olla

Luigi:

Katso nyt tuota...kuvatusta. Not in my
back yard!

Kaija:

Pistä pistä pistä siihen vaan! Vaikka
perä edellä! Anna tulla! Varo vaan tota
puutarhatonttuu!

Maruzzella:

Ai teillä on oikein veistoksia täällä...

Kaija:

Pitäähän sitä yksinäisellä
naisihmisellä jotain miesseuraa olla
hei! Ja kato nää ei väitä vastaan kato!
Eivätkä urputa jos tulee kännissä kotia
raveista! Muta-aho, Kaija! Terskistä
vaan ja tittelit pois! Mikäs helevetin
maantiesyylä se tämä on?

Luigi:

Oikein vanhan liiton moukkia sitten.

Maruzzella:

Hei. Maru Pöyhönen.

Luigi:

Häkellyttävän totaalisesti kyennyt
välttämään eurooppalaiset
sivistysvaikutteet.

Maruzzella:

Tämmönen vaan. Kesäauto.

Luigi:

MIKÄ!?

Kaija:

Ruostehan ei menoa haittaa!

Luigi:

Cazzo!

Kaija:

Kyllähän ne mulleki on väittäneet ettei
Puntolla sais vedetty tota vaunuu
mutta hyvin on pärjätty.

Maruzzella:

Älä nyt hiilly. Hän on vaan...
rentoutunu.

Kaija:

Pitäny tässä opetella ite ajeleen viime
vuosina. Ja jos ei tartte kato
miehisyyden jatkeeks kuitenkin niin

sehän on ihan terveen ja eheän
persoonan merkki hei!

Maruzzella:

Voihan sitä niinki sanoa

Kaija:

Nyt otetaan kaljaa! Jee jee!

Luigi:

Menen tankkaamaan syylärin. Kannen
tiivisteeni käryää.

Kaija:

Istumaan, istumaan... mut älä istu
tontun päälle muuten on torttu tontun
päällä! Tip tap hei hei!

Maruzzella:

Jos en nyt tuon tontun

Kaija:

Naiskuski seinänaapurina, kerranki
samanhenkistä seuraa perkele!

Maruzzella:

Ajattelin suihkuun tästä

Kaija:

Kauhuskenaario: lapsiperhe viereisellä
paikalla!

Maruzzella:

Minä ne pesuvehkeet tuolta Fiatista

Kaija:

Tajunnan räjäyttävää meteliä pitävät,
sokerihumalassa ja lisäaineissa kato,
urkkivat intiimejä. Ethän vaan niitä
lesboja oo?

Maruzzella:
Lesbo en kai

Kaija:
Tai oo vaan minun puolesta, mutta ite
oon sitten haku päällä enemmän
urosmerkkistä että toivottavasti ei
sotke tunnelmaa sinulla. Ja näin rupee
olemaan kystä kyllä täällä Kaijan
keittiössä! Nyt ei meitä surulla ruokita
kun Kaija on pannu kuumana! Nyt olis
tätä makkaraa! Ottaako Koposet!

*Kaija tarjoilee yleisölle
muutaman makkaran grillistä*

Kaija:
Nytpä en älynny varata kun pari
pakettia tätä kämppinkiä niin millään ei
riitä teille kaikille! Koposet saa tästä
mutta muilla on nyt turha kuolata!
Tuutte huomenna tai ens viikolla
uudestaan ja otatte paikat tästä missä
nämä Koposet nyt on niin saattaa
käydä flaksi. Tuos Maru sinappia
näille. Ja jos oli laktoosi-inhotoleranssi
tai muu kilikalia niin nyt on sori sori
vaan vahinko jo tapahtunnu! Ja sitte
löylyyn!!

Maruzzella:

*Kaija alkaa puhua lappilaisittain
h:n päältä*

Lölylyn?

Kaija:

Mie ja tämä Maru otamma
ensimmäisen vuoron kun meillä on
kiire karaokeen.

Maruzella:
Karaokeen?

Kaija:

Eki-vainaan asentama vaunusauna
käy kuule kuumana jo!! Halluutko
pefletin, et kai, ei miulla olis ollukaan!
Ei myö semmosia ne on Marttoja
varten semmoset pefletit!

Naiset menee saunaan.

Luigi:

Juhannus, tuo kahden päivän
ajanjakso, jolloin tuntuu vaikealta
uskoa että Suomen kansa on tuottanut
maailmalle niin sitten yhtään mitään
esteettistä yhtään millään alalla...

*Kaija ja Maruzella käy ulkona jäähyllä
kamalan näkösinä pyyheturbaanit
päässä ja mutanaamiot naamassa ja
säärakarvanpoistoaineet säärissä,
alkavat humaltua*

Luigi:

kaksi, joskus jopa 7 päivää, jolloin
ympäröivän keskikesän pökerryttävä

vihreys ja kansalaisten ihon ja silmien
helakka punoitus lyövät toisiaan
korvalle mitä kivuliaimmin...

*Kaija ja Maruzella tulee ulos,
puolittainen valmis kostyymi,
sukkahousut ja alusvaatteet siis
nainen kauheimmillaan*

Luigi:

kun luonnon äänien herkkä kudosis on
rikkaimmillaan, kun suomalainen
tunkeutuu ulos pitkän talven
kasvattamasta vaitiolon kuoresta ja
päästää ilmoille oman,
hiomattomuudessaan kenties
oikeutetun aariansa,

Kaija:

AIKHUINEN NAINHEN MIE
OOOON!!!!

Luigi:

ja kun viimein, tai kun viimeistään, on
löydettävä, edes pieneksi ohikiitäväksi
hetkeksi Pohjolan ylivirittyneessä
suvessa, toinen ihminen, että edes
tuokion tuntisi olevansa täysi ja
elossa, kukassa, kuten ympäröivä
hulluksi herennyt luonto, joka on kuin
todeksi tullut uni, että joku näkisi
suoraan sydämeen välittämättä
ulkokuoresta...

*Kaija ja Maruzella ilmaantuu täydessä
tällingissä. Kaija on hieman stailannut
Maruzellaa. biisi: Hei buena notte,
tyttöjen bilebiisi. Biisin aikana rakentuu*

*karaokebaari ja viimeinen säkkäri
lauletaan karaoke mikkiin.
Juhannusta juhlivat porukat lavalla.*

Hei buonanotte, buonanotte vaan
on meidän yömmе valkeet.
Hei buonanotte aina muistetaan
ne tosilemmen alkeet.
Kun silmät niin säteilevät sua kutsuu
on aika käydä silloin toimimaan.
Ei tarvi piilotella ihmisen varsinaista
luontoaan.

Hei buonanotte, buonanotte vaan
on meidän yömmе valkeet.
Hei buonanotte kun nyt suudellaan
niin luulen että halkeet.

Näin kiihkeästi vain kevät saa meidät
taas pitkän talven jälkeen toimimaan.
Ei saata piilotella ihminen varsinaista
luontoaan.

Vartalot taipuu näin kiinni toisiensa
tuntumaan.
Kun tanssilavan soitto soi, se taas
tunnelman loi.
Jääkö vain kaipuu, kun peittää aamu-
usvan huntu maan?
Ei meillä tuota huolta ois, jos kahden
kulkisimme pois.

Hei buonanotte, buonanotte vaan
on meidän yömmе valkeet.
Hei buonanotte paisuu uudestaan
jo haitarissa palkeet.
Kun silmät niin säteilevät sua kutsuu
on aika käydä silloin toimimaan.

Ei tarvi piilotella ihmisen varsinaista luontoaan.

Kun silmät niin säteilevät sua kutsuu on aika käydä silloin toimimaan.

Ei tarvi piilotella ihmisen varsinaista luontoaan.

Karaoke-emäntä:

Ja seuraavana lauluvuorossa: Kaija ja kaverit Hei Buena Notte!

Hei buonanotte, buonanotte vaan on meidän yömmä valkeet.

Hei buonanotte paisuu uudestaan jo haitarissa palkeet.

Kun silmät niin säteilevät sua kutsuu on aika käydä silloin toimimaan.

Ei saata piilotella ihminen varsinaista luontoaan.

Juhliva joukko siirtyy taustalle.

Maruzella tulee ulos vähän

hengittelemään.

Seppo Koppa tulee siviilit päällä.

Seppo:

Hyvää iltaa. Ja hyvää juhan...

Maruzella:

Hei buona notte vaan.

Seppo:

juhannusta teille Maruzella Pöy...

Maruzella:

Kuka te ootte? Ja mistä te tiedätte mun nimen? No kuule. Minä en ollu se joka myi menestyksekkään leipomon

ruotsalaisille ja anto kenkää sille sun vaimolle tai jollekin siskolle ja jos se yhtään helpottaa niin viimeseks sain minä lopputilin että siinä on kuule keski-ikäsen keskitulosen keskijohdon työntekijän osa tässä maassa.

Seppo:

Minä olen eronnut vuonna 91

Maruzzella:

No SIITÄ nyt ei voi minua syyttää sentään vaikka varmaan ihan hiton paljosta voikin tietysti työttömäks joutuminen onkin ilmiselvä kriisi ja pistää parisuhteen koetukselle, mutta kyllä siinä tilanteessa se on puolison tehtävä olla TUKENA, sen takia sitä kai nyt hyvän tähden naimisissa ollaan, se on se vastamäki, ja kun tänä päivänä tuntuu että sitä ei edes perkele tunnisteta kun se sattuu kohdalle, se vastamäki, pitäskö se vihkikaavassa jollain kuvatauluilla esittää?? Mitä?

Seppo:

Seppo. Seppo Koppa. Ylikomisario.

Maruzzella:

Poliisi?

Seppo:

Teillä on semmonen kusiainen.

Maruzzella:

Ei mulla oikeestaan muuta olekaan.

Seppo:

Ja ootte reissussa? Yksin?

Maruzzella:

Nii

Seppo:

Eikä ole käynyt kotimiestä postia kattomassa?

Maruzzella:

Miestä?

Seppo:

Teistä on näitä peltipoliisin ottamia kuvia eri puolilta Suomea... tuossa on Pännäisistä, teillä on vähän erilaisesti tukka tässä, ja tässä on joskus aamupuolella yötä Mäntyharjulla, tuommonen vaalea mekkokohan tuo on tuossa...vähän eri näkönen nyt, ihme että tunnistin että sama ihminen...

Maruzzella:

Niin?

Seppo:

Niin että olen katsellut näitä kuvia ja miettinyt että mikä on tuo ihme auto ja

varsinkin että millainenhan ihminen on
tämmöinen nainen joka saa kusiaisen
yli 120 vauhtiin... tuossakin,
tuossahan on 60 rajoitus ja lievä
ylämäkikin siinä...

Maruzzella:
Luigi!?

Seppo:
Ajokorttihan tästä lähtee kuivumaan
tietysti ihan heti, ja

Maruzzella:
Ei lähde. Tai lähteköön, minä ajan silti.

Seppo:
Liikennesääntöjä on tässä rikottu
rajusti, pahimmillaan tästä voi tulla
vankeutta ja ajoneuvo valtiolle.
Kortiton ajo puolestaan on rangaistava
teko josta voi seurata

Maruzzella:
Ihan sama. Minulta on kaikki muu viety
paitsi Fiat ja siitä en luovu. Saanko
kysyä onko tämä virallinen kuulustelu?

Seppo:
Maruzella. Minä halusin

*Toyota-mies tulee hakemaan
Maruzellaa tanssimaan*

Maruzzella:

Ohhoh! Kappasta vaan kun tulikin nyt
 vientiä, anteeksi nyt kauheesti
 siviilipukuinen valepoliisi valokuva-
 albumin kanssa juhannusyönä
 pusikossa kun en antanut nyt pidättää
 itseäni vaan läksin tanssimaan hitaita!!

Seppo:

Maruzella! Älä mene! En halua käyttää
 virka-asemaani hyväksi!!

*Biisi: Hopeinen kuu, Seppo Kopan
 soolo.*

Hopeinen kuu luo merelle siltaa,
 ei tulla koskaan voisi kai tällaista iltaa.
 Odotan turhaan sinua armain
 kuu kulkee pilven taakse taas, on meri
 harmain.

Kaipaus vastaa sydämen ääneen

onneni tiedän mä nyt taas niin yksin
 jääneen

Toinen nyt kuuta kanssas katsoo,
 toinen vienyt sinut lie nyt
 Hopeinen kuu luo merelle siltaa.

ei tulla koskaan voisi kai tällaista iltaa.

Hopeinen kuu luo merelle siltaa

ei tulla koskaan voisi kai tällaista iltaa

Odotan turhaan sinua armain

kuu kulkee pilven taakse taas, on meri
 harmain.

Kaipaus vastaa sydämen ääneen

onneni tiedän mä nyt taas niin yksin

jääneen

Toinen nyt kuuta kanssas katsoo,
 toinen vienyt sinut lie nyt
 Hopeinen kuu luo merelle siltaa
 Saavu ei koskaan tällaista iltaa!
 Ei koskaan...

*Seppo poistuu
 lyötynä, Kaija hoippuu paikalle.
 Puhuu puiden latvoille.*

Kaija:

Eki. Ootko kuulolla. Ootko ollu
 huolissas. Turhaan. Hyvin oon
 pärjäilly. Mutta kova ikävä on ollu.
 Enää en oo katkera siitä ettet
 huolehtinu fyysisestä kunnostas. Oon
 antanu anteeks sen. Pistin talon
 myyntiin. Anteeks. Liian on raskasta
 elää muistojen kanssa. Muutin rivariin.
 Mutta niinkun varmaan oot havainnu
 punto on kunnossa ja vaunu kulkee.
 Mutta Eki rakas. Nyt on tullu aika että
 vien sinne vaunuun toisen miehen. Ja
 toivon että älä paheksu. Mutta
 ymmärrät varmaan. Ja jos siellä missä
 oot kaipaat toisen ihmisen läheisyyttä
 niin siitä vaan. Kun meille kahdelle se
 semmonen läheisyys ei enää ole
 mahdollinen. Rakastan sinua aina Eki.
 Hyvä mies olit. Liian aikasin läksit.

Maruzzella:

Puhutko sä sille poliisille? Vieläkö se
 kyttää täällä?

Kaija:

Ei ku Ekille. Eki tässä on Maru mun uus kaveri. Ajaa kans Fiiattia. Sano terve. Tuonne.

Maruzzella:
Hei. Kiva tutustua.

Kaija:
Ekin kans käytiin täällä kaksnyt vuotta kaikki juhannukset.

Maruzzella:
Kauanko siitä on.

Kaija:
Kaks ja puol vuotta. Pumppu petti.

Maruzzella:
Otan osaa.

Kaija:
Ota ihmeessä. Kyllä tätä riittää.

*Kaija alkaa itkeä. Maruzella alkaa itkeä.
Halaavat, itkevät tarpeellisen ajan ja lopettavat sitten. Toyota-miehet saapuvat paikalle, tanssittavat naisia. Kaija vie Toyota-mies Eskon vaunuunsa ja Maruzella änkeytyy Toyota-mies Kalevin kanssa Fiattiin, mistä Luigi syöksyy tuhtuneena ulos.*

Kohtaus 10. Kankkusaamu kämppäriillä

Esko kömpii krapulaisena asunto-vaunusta ja laittaa Toyota-lippiksen päähänsä. Kalevi nukkuu Fiatissa

jalat ikkunasta ulkona.

Kalevi ei herää. Simultaanisesti poliisiasemalla, Seppo syö suruunsa donitseja ja nauhoittaa raporttia.

Seppo jatkaa munkin syömistä ja kohtaus kämppärillä jatkuu

Esko:

Kuiskaa: Kalevi. Kalevi.

Seppo:

Nauhuriin: 27.6.2012. Kuulusteltu useista ylinopeuksista kiinni jäänyttä Maruzzella Pöyhönen-nimistä henkilöä. Nauhurin ohi: Miksi en saanut sanaa suuhuni, kahta sanaa, "lähdetkö kahville", minä en saa suuhuni muuta kuin munkkeja...

Esko:

Huutokuiskaa: Kalevi!

Kalevi:

Häh?

Esko:

Kannattais nääs herätä.

Kalevi:

Kauhee kanuuna.

Esko:

Nouse ylös ny!

Kalevi:

Mitä sää Esko keuhkoot tähän aikaan aamusta? Mee nukkuun tai ota

korjaussarjaa tai jotain, kuhan oot hiljaa.

Esko:

Mää pelastan sut kauheelta rakerialta.

Kalevi:

Sua kohtaa rakeria ihan just, jos et sää pirä nääs leipäläpees ummessa.

Esko:

Älä huura, ne herää... Ekkö sää tajua! Tommoset keski-ikäset muijat kun saa maistaa tällasia hyvin säilyneitä viksuja ja komeita mansemmiähiä, joilla on viimesem päälle korollat, niin ne ei päästäkkään enää pois. Käy nääs niinku Mäkisen Penalle, joutuu väkisin naimisiin ja ottaan korollasta pois karvanopat ja wunterpaumi.

Seppo jatkaa raporttia asemalla.

Seppo:

Ohi nauhurin: Miten minä saan toisen tilaisuuden? *Keksii keinon, sanelee* Lukuisista kehotuksista huolimatta kuulusteltava ei vastannut poliisin hänelle esittämiin kysymyksiin...

Toyota-miehet kämppärillä

Kalevi:

Tota mää en tullu aatelleeks.

Esko:

Jos ny tulisit.

Kalevi:

Mihi?

Esko:

Aatelleeks.

Kalevi:

Ai joo... ootas mää aattelen...

Seppo jatkaa raporttia

Seppo:

Nauhuriin: Kuulusteltava myös vastusti pidätystä... *ohi nauhurin:* olikohan tuo liikaa... *nauhuriin:* väkivaltaisesti...

Seppo miettii, kohtaous kämppärillä jatkuu

Kalevi:

Itte asiassa, ku tota nyk kättelee, niin sehän on, itte asiassa

ihavviksunnäköne, itte asiassa se on viksuummannäköne mitä oon, itte asiassa pitkään aikaan saanu.

Esko:

Itte asiassa... ookkos pitkään aikaan saanu?

Kalevi:

Itte asiassa... en.

Esko:

No siitä se itte asiassa johtuu, ny
susta kaikki näyttää viksunnäkösiltä.

Kalevi:

Itte asiassa.

Esko:

Ny lähretää.

Kalevi:

Ehkä se on paree.

*Tekevät lähtöä. Seppo Koppa
jatkaa sanelua asemalla munkki
suussa ja mopo karkaa...*

Seppo:

Nauhuriin: Kohde on hyvin
vaarallinen... ja aseistettu.. ja hän ajaa
huippuunsa viritetyllä Fiat 600
merkkisellä paholaisen punaisella
autolla, joka myös pompannappina
tunnetaan...kylväen tuhoa... *Ohi
nauhurin:* ... ja särkyneitä sydämiä...

*Kohtaus kämppäriillä jatkuu. Seppo
syö munkkia tunteen vallassa.*

Esko:

Miltä tuntu kyyrit kusiaisessa?

Kalevi:

Paremmalta ku korollassa.

Esko:

Miten nii?

Kalevi:

Säästy korollasta jouset. Mites sulla sen toisen akan kanssa meni?

Seppo jatkaa sanelua asemalla.

Seppo:

Nauhuriin: Pyydetään virka-apua palokunnalta... ja armeijalta...

Käynnistetään operaatio

"Pompannapin piiritys."

Seppo jää syömään tunteikkaasti munkkia ja kohtaus kämppärillä jatkuu.

Esko:

Ei pystyny.

Kalevi:

No?

Esko:

Tuntu kun olis merimiähen kanssa ollu...

Kalevi:

Oliko niin kännissä?

Esko:

Ei kun nii rivo suustaa. Ja koko ajan halus vääntää kättä. Yritin karkuun, mutta piilotti nääs lompsan. Oli sitten pakko näytellä sammunutta siihen asti että se nukahti.

Kalevi:

Lähetääs kotio, alko tekeen niimmiäli mustaa makkaraa.

Kaija tulee vaunusta ja herättää Maruzzellan.

Kaija:

Herätys. Mansen miähet has left the building. Pöyhösen akka näyttää ihan saaneelta.

Maruzzella kömpii autosta ihan mutkalla kaikki paikat jäykkinä ja kipeinä, päähänkin koskee.

Maruzzella:

Ai...

Katsoo autoon ja muistaa mitä on tapahtunut

Ei...

Sitten sattuu selkään

Ai...

Tuntee että laatta tulee

*Heittää laatat auton taakse
ja tulee pois*

Ei...

Ai.

Kaija:

Oliko lennokasta menoa, enkä tarkota nyt tuota Norjaan huutamista.

Maruzzella:

Ei.

Kaija:

valehtelee silmät päästään

Hurja yö oli, olis jääny se Esko vaikka asumaan, mutta ajoin pois, ihan rakastu Muta-ahon tyttöön Tampereen mies.

Maruzzella:

Ai.

Kaija:

Mutta nyt Kaija kerää puutarhatontut, päräyttää Punton käymään ja lähtee kohti uusia seikkailuja. Kiitos sulle Maru. Ja jos yhden neuvon saan antaa, älä nyt vaan luovu siitä munkistas. Ei semmosia kuka vaan keksi.

Halaa kovasti ja kauan. Puhe silti rehvakasta. Menee autoon ja tekee lähtöä.

Kaija:

Ens vuonna otetaan uusiks, tehdään tästä oikein perinne. Viinaa, saunaa ja karaokea ja miehet isketään aina eri maakunnista, ens vuonna teemana Turku, opitaan suomen murteet samalla. Ja morkkista ei tunneta!

Maruzzella:

Ai ei.

Kaija kaasuttaa pois, Maruzzella tekee myös lähtöä, yrittää avata Fiatin ovea.

Maruzzella:

Mikä nyt on? Luigi mikä on? Mikset sä vastaa? Ai jaha. Sitä ollaan loukkaantuneita vai? No ei ollu muuta paikkaa... Mihin mä sen miehen oisin vieny? Kai mullakin nyt on oikeus saada vähän hellyyttä! Arvaas kuinka kauan olin ilman miehen kosketusta? 3 vuotta! 3 vuotta siitä kun herra Pöyhönen vaihtoi urheilullisempaan malliin! Tosin en tiedä, voiko tuon Toyota-lippismiehen kourimista kosketukseksi sanoa... Mutta parempi sekii kuin ei mitään! Ihminen tarvii toisen ihmisen kosketusta! Sellasta eroottista! Vaikka nyt on olo kuin tyhjällä ilmapallolla vapun jälkeen ja vaikka ei sitä Kalevia, vai Sulevia vai

mikä sen nimi oli, niin voi vilkkaalla
 mielikuvituksellakaan sanoa miksikään
 rakastajaksi. Ja vaikka Sulevikalevi
 käyttikin niitä autotermejä tunteensa
 näyttämiseen, kuten: hyväp puskurit,
 paremmak ku Korollassa, ja sullahan
 taitaakim perässä olla levikesarija.
 Lopuksi se sano, piäntä kiihrytys
 ongelmaa, mutta tasasesti vääntää
 kun vanha kiisseli... Niin silti mä tarvin
 sen, tarvin sen vaihteistoöljyltä ja
 autovahalta haisevan kosketuksen...
 Kolme vuotta! Kolme vuotta ilman
 miehen kosketusta! Nyt avaat!_

Auton ovi ei aukea.

Maruzzella:

Selvä minä sitten kävelen!

Maruzzella lähtee kävelemään.

*Laulun aikana heikotus kasvaa
 uhoa suuremmaksi. Biisi: Tie*

Tie mittaamaton, mun edessäin on
 tie elämän halki vie

Tie murheita tuo, myös riemuja suo
 tää kulkijan lohtu lie

En löydä onnea en vaik etsien mä
 vaellan

kaipuun se vain toi rintahan niin
 polttavan

En oo toivoton taas huomenna on
 mun edessäin uusi tie

Kohtaus 11: Luigi ripittää Maruzzellan

Luigi:

(tämä käännetään italiaksi)

Donna! Merda! Capichi? Vita! Amore!
Rispetto!

Maruzzella:

Olet täysin oikeassa. Vaikka en kyllä ymmärtänytkään yhtään mitään. Luigi. Minulla on hatara muistikuva viime yöltä. Siinä minulta oltiin ottamassa kortti kuivumaan. Kyse saattoi olla valepoliisista mutta olisi ehkä kuitenkin syytä jatkaa matkaa. Avaa nyt. Ole kiltti.

Luigi avaa ovensa. Ajavat pois.

Kohtaus 12: Operaation käskynjakotilanne poliisilaitoksella

Seppo:

Operaatio Pompannappi käynnistyy. Tilannekartoitus: operatiivinen johto minulla. Offensiivin apukoordinaatio Nilkki ja Pasanen. Perustilanne: Maruzzella Pöyhönen ja Fiat 600 eristetään kohdetta ja ympäristöä vahingoittamatta. Metodi? Pasanen?

Pasanen:

Laaja piiritys suljetulla ketjulla koirapartioin, Muffe, Naksu ja Jopo.

Nilkki:

Jopo, sehän on polkupyör···

Pasanen:
Poliisikoira

Koppa:
Laajempi valvonta, Pasanen?

Pasanen:
Rajavartiolaitoksen
italialaisvalmisteiset AW119 Koalat

Nilkki:
Koala – sehän on pussikarhu.

Pasanen:
Uusi helikopteri

Koppa:
Ja kuulinko oikein··· Karhuryhmä
valmiina suojaamaan ja tulemaan
tarvittaessa väliin. Aseistus?
Pasanen?

Pasanen:
Pasi-kuljetuspanssarivaunu,
rynnäkkökiväärit RK-62 Suomi-malli ja
häivesavu pakosarjaan.

Seppo:
Tässä kaikki?

Nilkki:
Olisko tuossa nyt jo vähän liikaakin···

Pasanen:

Mahdollisesti myös Karjalan Lennosto Rissalassa kohotetussa valmiudessa, 3 x Hornet F/A 18. Varmistavat vielä.

Seppo:

Näillä pärjätään! Tarkistetaan kellot. Valmiina operaatioon! Suorita! Mutta ensin kyllä... otetaan 30 minuutin munkkikahvit. Minä voisin pistää, nyt kun on tämmönen päivä...

VÄLIAIKA

Kohtaus 13. Mummojen bussi

Mummoja tien laidassa.

Yrittävät pysäyttää autoja saadakseen

apua. Mummo nro 2: kamala ääni.

Mummo nro 4: keskisormi lastoitettu.

Mummo 2:

Mikä se on tämä? Kun ei kukkaan pysähy?

Mummo 1:

Että minun tämäkii piti nähä!

Mummo 3:

Nyt stop! Keikkaa pukkaa!

Mummo 4:

Pidätyskykysiä ollaan! Ei sotketa verhoiluja!

Mummot:

Mailis!

Mummo 5:

Kyllä on ihmiset piittaamattomia. Jo kymmenes auto ajo ohi.

Mummo 2:

Rekisterinumerot on muistissa!

Luigi ja Maruzzella ajavat paikalle.

Mummot:

Makaroonilaatikko!

Mummo 1:

Että minun tämäkii piti nähä!

Mummo 3:

Herrajumala ei voi olla lääninrovasti Kettunen? Vieläkö se ellää?

Mummo 4:

Ja sama näppy vastuksena!

Mummo 2:

Ai kauhee tuota käyntiääntä!

Mummo 5:

Fiat-kuskit pääsee tietävästi automaattisesti taivaaseen.

Maruzzella:

Miten niin?

Mummo 5:

Kun ne on jo niin paljon kärsineet
maan päällä.

Mummo 1:

Että minun tämäkii piti nähä!

Maruzzella:

Teillä joku hätänä täällä?

Mummo 3:

Tulkkuset, naiskuoro. Keikalle tässä
menossa.

Mummo 2:

Keikkabussi ojassa. Hinausauto
huollossa.

Mummo 4:

Täpärä paikka!

Mummo 3:

Tuskin tästä maantiepaiseesta apua
on.

Mummo 5:

Jatkakaa vaan matkaa. Jos vielä
suinkin käynnistyy.

Mummo 2:

Jos ei lähe niin kyllä Tulkkuset aina
yhen lypsyjakkaran käyntiin työntää!

Mummo 6:

Menehän tuo vaikka kantamalla.
Korikin jo niin pitsinen.

*Maruzzella sisuuntuu ja alkaa kiinnittää
hinausköyttä Fiatin takapuskuriin.*

Luigi:

Hullu nainen! Haluatko tappaa minut?
Tuo Scania painaa ainakin 15 tonnia.

Maruzzella:

Nyt loppui pilkka! Näytetään niille.
Oppivatpahan jotain edes tuohon
ikään.

Mummo 6:

Rouva ei riskeeraa! Kuski meni
kysymään traktoria.

Luigi:

Maruzzella...

Maruzzella:

Älä vingu siinä! Tottele omistajaasi!
Ole mies! Tai auto! Tai joku!

Mummo 2:

Heimolla oli viimeinen toive että traktori
hänen kanssa sammaan hautaan. Kun
ei kuulemma semmosta monttua ollu
löytyny mistä ei olis Valmetin kanssa
ylös noustu.

Mummo 3:

Fiat: fantastiset istuimet, aina tahmeat

Luigi:

Vendetta...

Maruzzella:

No niin! Nyt kaikki kiinni sinne
köyteen! Täys veto päälle ja laulua
kolmosella!

Luigi:

Uno, due, tre

Mummot köydessä kiinni, Maruzzella vetää

Fiatilla. Biisi: Buona sera signorina

Buona sera signorina buona sera
varjot hiipivät jo ylle Napolin
vielä tänään sulle kuiskaan buona
sera mä vaikka huomenna jo luotasi
lähdengin
Aamun tullen sinne kanssasi mä
kuljen missä Vesuvius lahteen
kuvastuu ostan kihlasormuksen mä
sulle silloin ja se poissaollessain
kuiskaa illoin pieni signorina olet mulle
rakkain hyvää yötä signorina
suukkonen vain hyvää yötä signorina
suukkonen vain
scat-osa...

Mummo3:

Helppohan se on! Fiatilla!

Mummo 5:

Minä oon aina sanonu että Fiat ja
varsinki 600 se on aivan ylivertanen!

Mummo 6:

Eihän ne enää näin hyviä autoja osaa tehdä.

Mummo 2:

Heimollekkii sanoin aina että paljon parempi on kun mitä Valmetti.

Mummo 1:

Että minun tämäkii piti nähä!

Mummo 4:

Tässä teille, kiitokseksi, vapaalippu konserttiin ja ainaisjäsenyys kuorossamme!

Laulun loppu, hidas osa, Seppo Koppa laulaa. Samalla nähdään miten Tulkkuset häipyvät keikalleen ja Luigi ja Maru jatkaa matkaa.

Maruzzella:

Paljon olen periaatteita elämässä niellyt mutta Tulkkusta minusta ei tule.

Kohtaus 14. Poliisien toiminnan operatiivinen välivaihe

Pasanen kuuntelee poliisiasemalla Sepon vuodatusta.

Seppo:

Miten tässä voi toimia tehokkaasti ilman ilmavalvontaa? Aivan käsittämätöntä, ettei armeijan

taisteluhelikopterit olekaan
käytettävissä tällaisessa operaatiossa!

Pasanen:

Onko se nainen niin vaarallinen, että
sitä ei ihan autopartiolla voi ottaa
kiinni?

Seppo:

Se on niin ovela, ajelee
kaikenmaailman mutkateitä... hiukset
hulmuten... silmät loistaen... karkuun
kohtaloaan...

Pasanen:

Aha.

Seppo:

Pasanen, sinä et ymmärrä. Kun on
ollut niin kauan poliisina kuin minä,
jahdannut koko elämänsä sitä
oikeaa...

Pasanen:

Oikeaa?

Seppo:

Rikollista, oikeaa rikollista. Niin sitten
kun se osuu kohdalle, sen tietää että
tässä se on se todellinen rak... rikos,
siis todellinen rikos.

Pasanen:

Todellinen rikos. Ajaa Fiatilla
ylinopeutta?

Seppo:

Kyllä ja hiukset hulmuten...

Nilkki:

Onko sekin rikos?

Seppo:

Teepäs Pasanen jotain hyödyllistä,
äläkä kysele tyhmiä.

Nilkki tulee.

Nilkki:

Nyt se nainen ja Fiiatti on nähty ajavan
Hankasalmella.

Seppo:

Tukka hulmuten.

Nilkki:

Sitä ei sanottu, tarkistanko?

Seppo:

Ei tarvitse. Pasanen, mene
ilmoittamaan, että merivoimat voi
vapauttaa, rakas... siis rikos... siis
rikollinen on siirtynyt Sisä-Suomeen.
Ja sinä Nilkki menet ja keität hyvät
kahvit ja käyt ostamassa pussillisen
munkkeja.

Nilkki:

Tapoltoonattejako?

Seppo:

Ei missään nimessä, niitä ruotsalaisia pyhäinhäväistyksiä, ei mainita edes nimeltä tällä asemalla onko selvä?!

Nilkki:

Anteeksi, asia selvä. No sitten ihan suklaamunkkeja?

Seppo:

Suklaa.

Nilkki:

Nompparelleilla?

Seppo:

Nompparelleilla.

Nilkki:

Minkä värisillä?

Sepolla soi puhelin.

Seppo:

Osaatteko te Nilkki tehdä lainkaan omia päätöksiä? (Nilkki on lähdössä, Mutta Seppo pysäyttää) Kuule Nilkki, Eikös tämä Pöyhönen ollut töissä Ritvan rapeat leipomossa?

Nilkki:

Muistaakseni juu.

Seppo:

Ja Marumunkki on Ritvan rapeiden tuote..

Nilkki:

Niinhän se on..

Seppo:

Ja mitä voimme tästä päätellä rakas Watson?

Nilkki:

Ei taas tätä Sherlockki leikkiä..

Seppo:

Ja mitä voimme tästä päätellä rakas Watson?

Nilkki:

Ei mitään hajua

Seppo:

Juuri tämän takia sinä olet Watson ja minä Sherlock. Maruzella Pöyhönen on töissä Ritvan rapeissa, jossa valmistetaan Marumunkkeja. Kun lastemme yhteen yksi plus kaksi rakas Watson, niin on ilmiselvääkin selvempää, että Maruzella Pöyhönen on kehittänyt tämän jumalaisen munkin. Ihmisen joka pystyy tuollaiseen luomistyöhön, täytyy olla sisältä kultaa. Nilkki, tiedätkö mitä on?

Nilkki: Ei mitään käryä..

Seppo: Tämä on kohtalo. Maruzella Pöyhönen on minun kohtaloni.

*Biisi: Ensi kerran. Seppo laulaa
poliisiasemalla, Maruzzella tien päällä.*

Yö tulvillaan on sadun tenhoa pelkkää,
kanssasi kuljen valossa kuun.
Kun satakieli meille laulua helkkää,
suudelmin suljen hehkuvan suun.
Ensi kerran, ensi kerran suudellaan
Ensi kerran, ensi kerran onnen saan.
Sinä tiedät, etten koskaan unohtaa
voikaan tätä iltaa, tätä yötä lumoavaa.

Sydän löytää, sydän löytää sydämen.
Sinun katsees, sinun katsees kertoo
sen.
Minä tiedän, sinä tiedät, että johtaa
onnehen ensi kerran tämä tiemme
yhteinen... ensi kerran tämä tiemme
yhteinen.

Kohtaus 15. Skootteri

*Luigi ja Maruzzella ajavat. Luigi
on huonovointinen.*

Maruzzella:

Isä oli oikeassa. Ajaminen auttaa
kaikkeen.

Luigi:

Miten sen nyt ottaa.

Maruzzella:

Mistä sitä tietää vaikka tässä vielä
törmäisi johonkin mieheenkin.

Kolmion takaa ajaa kylkeen nuori kiinalainen skootteri Yang-tse, jota ajaa teini-ikäinen tyttö.

Luigi:

Stupido! Idiota! Imbecille!

Maruzzella:

Sattuiko pahasti?

Yang-tse:

Sorii, ei kai sua pappia sattunu?

Tyttö:

Mitä se sulle kuuluu?

Luigi:

Kolmion takaa! Vaffanculo! Olisi voinut käydä vaikka kuinka pahasti! Cazzo!

Maruzzella:

No, ei näköjään kovin pahasti käynyt.

Kyllä se kuuluu, sinä tulit kolmion takaa ja nyt on Fiatissa lommo kyljessä.

Yang-tse:

Saako suhun jostain vielä varaosii?

Luigi ei vaivaudu vastaamaan.

Tyttö:

Se nyt on siis ihan sama tuleeko tollaseen ikivanhaan romuun lommo vai ei. Mut mun skopa on ihan uus ja faija saa sätkyn jos siinon naarmukin.

Mä soitan poliisit ja sanon, että sä ajoit ylinopeutta...

Maruzzella:

Eiköhän tästä selvitä ilman poliisiakin. Mennäänpäs pois tästä keskeltä tietä ja jutellaan vähän...

Maruzzella ja tyttö siirtyvät taustalle.

Tyttö:

No kukaan ei kyllä usko, että tolla vois ajaa ylinopeutta. Eiks toi oo semmonen kusiainen? Vaarilla oli joskus tommonen...

Yang-tse:

Kusiainen... hihhih... Sori hei, ei meitä kiinanpoikien vehkeitäkään arvosteta. Ota öljyä, mä tarjoon.

Luigi:

Kiitos vain, mutta minä käytän vain Mobilin täyssynteettistä, menee tuosta tusinatavarasta pakki sekaisin.

Yang-tse:

Mä en oo koskaan saanu maistaa täyssynteettistä.

Luigi tarjoilee skootterin hengelle öljyä.

Luigi:

Ole hyvä.

Yang-tse:

Aah. Kyllä voitelee. Mä en oo ollenkaan valmis onks toi ajaminen mun juttu.

Luigi:

Mitä tarkoitat?

Yang-tse:

Mä tarkotan, et siis kun mule ei oo kun vuoden takuu ja sen jälkeen mä lähden kierrätykseen, niin mä en ehkä haluis enää kulkuneuvoks. Olis ehkä siistii olla leivänpaahdin, tai voileipägrilli... kiertoilmauuniin on kuulemma pienet mahikset... yhdestä kaverista tuli induktioliesi. Telkkariks mä niinkun haluisin kun ne on silleen tosi fiksuja, kun ne tietää kaikkee, mut en mä kelpaa, kato made in china. Mikä sä haluisit olla kun sut kierrätetään?

Luigi:

Minä olen ongelmajätettä. Ehkä minusta saa pihalaatan tai renkaista lasten keinun.

Maruzzella ja tyttö tulevat, tyttö itkee,

Maruzzella lohduttaa.

Tyttö:

Kiitti hirveesti. Helpotti tosi paljon. Nyt mä tajuun et koko maailma ei oookkaan paska paikka ja siis kaikki maailman ihmiset ei niinku vihaa mua...

Maruzzella:

Luigille: Myötätuntoautomaatti

Pöyhönen iski taas, no selvittiinhän ilman poliisia. *Tytölle:* No se on hienoa... aja varovasti...

Tyttö:

Oikeesti mä en ees tykkää ajaa skootterilla.

Yang-tse:

Häh!?

Tyttö:

Halusin vaan et meil ois faijan kans ees jotain yhteistä puhuttavaa, ajattelin kyllä et se olis ostanu mulle mopoauton tai ees kunnan Vespan, mut sit se ostiki tällasen paskan kiinalaisen.

Yang-tse:

Siis kiitti vaan.

Tyttö:

Siis kiitti vielä ja moikka.

Tyttö yrittää startata, skootteri ei käynnisty.

Yang-tse:

Sen kun yrität... käyntiin en lähde...
akkukin simahtaa nyt... paska
kiinalainen.

Tyttö:

Ei oo eka kerta.

Yang-tse:

Tsing tsang tsung, en viitsi kääntää...

Maruzzella:

Nuoruus.

Luigi:

Nuoruus.

Kohtaus 16. Silmukka kiristyy

Luigi:

Se kylmäasema. Sinne nyt.

Maruzzella:

Luigi. Etkö voi hyvin?

Luigi:

Tuo tälli äsken. Ja ne mummot...

Maruzzella:

Capisco. Mennään heti. Jaksatko
millään sinne asti?

Luigi:

Minua ei ole ennenkään hinattu.

*Jatkavat matkaa. Biisi: Sulle silmäni annan,
nähdään samanaikaisesti Tulkkuset
kuorokeikallaan, Seppo Koppa ajamassa
partaa ja Maru työntämässä Fiattia.
Kaikki laulaa.*

Alkoi huomaamatta rakkaus,
suru pilven lailla väistyi
nyt ois maailmani tyhjää
ellen nähdä sua vois.
Paljon, paljon hetki maksaa,
hiukan rakkautta antaa,
mutta kysy en sen hintaa
sua kun vain rakastaa saan.
Siihen hetkeen jo kaikki mahtuu
enkä muuta toivokaan.

Sulle silmäni annan, annan hiukset
huulet kaiken. Kädet nämä sulle
annan, koko elämäni aivan. Sulle
silmäni annan, hiukan rakkautta
toivon. Vaikken saisi sitä koskaan, silti
kaiken sulle annan.

Kohtaus 17. Kylmäasemalla

Maruzzella tuo Fiatin Trasseli-Jussille.

Maruzzella:
Täällä taas!

Trasseli-Jussi:
Nytkö se sippas?

Maruzzella:
Joo. Sieltä kuulu kaikenlaista kummaa moottorista – metallista, semmosta sirklaavaa ääntä, tää alkoi täristä ja ihan on veto pois. Ei auta vaikka varovastikin yrittäis. Nyt se ei enää ees käynnisty.

Trasseli-Jussi:
Ei käy? Eihän sieltä oo tullu öljyt vaan pihalle?

Trasseli-Jussi tutkii Fiatia.

Trasseli-Jussi:
Kyllä se olis vaihtokoneen paikka jos tällä mielitte jatkaa...

Maruzzella:
Vaihtomoottori, että moottori vaihdettais? Voisiko...juuri tälle moottorille tehdä jotain?

Trasseli-Jussi:
Jos mä tän puran ja hoonautan putket ja venttiilit, niin siinä menee ainakin viikko kun osat käy koneistamalla ja jaksaako ne sellasia paketteja edes asiamiespostissa käsitellä? Ja ei oo varmaa onko sylintereissä enää koneistusvarojakaan. Kyllä mä vaihtokonetta suosittelen..

Maruzzella:
Voinko soittaa?

Trasseli-Jussi:
Tässä.

Maruzzella soittaa.

Puhelin soi katsomossa.

Kaija:

Kaija.

Maruzzella:

Maru täällä. Ootko pahassa paikassa?

Kaija:

No ihan tosi pahassa. Kesäteatterissa on. Täällä ei kai sais pitää puhelinta päällä. Missäs sinä oot? Ootko sä kunnossa?

Maruzzella:

Minä olen kunnossa. Auto ei. Ollaan korjaamolla.

Kaija:

Aha. Onko paha.

Maruzzella:

On. Ihan tosi paha.

Kaija:

No voi perkele! Nytkö se on munuainen finaalissa! Onko sulla varmasti hyvä korjaaja siellä?

Maruzzella:

On. Paras.

Kaija:

Ja mitäänkö ei voi?

Maruzzella:

No sano se että jos vaihtas koko moottorin... Kaija, mä en tiedä mitä mä teen!

Kaija:

Tulee kyllä törkeen kalliiks. Vaikka maksasit korjaajalle luonnossa.

Maruzzella:

Kaija...

Kaija:

Ja onko se ees sitten sama auto enää?

Maruzzella:

Ei kai... mutta kun... ei oikein tee mieli tehdä mitään muuta kun ajaa.

Kaija:

Kävin tuossa huoltamolla kahvilla.

Maruzzella:

Vai niin.

Kaija:

Otin siinä hemmotteluks munkkikahvit.

Maruzzella:

Jaa.

Kaija:

Suosittivat ruotsalaista munkkia. Kahdella hillosilmällä.

Maruzzella:

Oliko raaka keskeltä?

Kaija:

Oli.

Maruzzella:

Arvasin! Se on tosi kinkkinen paistaa. Jos hillo on liian sokerinen niin se vaan ei kypsy. Ja raakapakaste vielä...

Kaija:

Ne ei osaa tehdä niitä. Sinä osaat.

Maruzzella:

Niin osaan.

Kaija:

Ala leipoo. Kun tiedät että niitä menis. Kasvasit aikuiseks. Et sinä voi sillä lypsyjakkaralla ajella loputtomiin.

Maruzzella:

Kasva Muta-aho ite aikuiseks.

Kaija:

Ja hommaa hei itelles mies. Sinä oot niin kyltymätön ton seksin suhteen että kohta oot oikeesti vaikeuksissa jos et saa säännöllisesti. Irtosuhteita, sukupuolitauteja...

Maruzzella:

Kaija!

Kaija:

Ota vaikka se poliisi. Jos et muuta saa. Sehän voi vaikka osata rakastaa.

Maruzzella:

Sinä oot ihan hirvee.

Kaija:

Niin oot sinäki. Nymfo. Terse.

Maruzzella:

Terse.

Kohtaus 18: Väijytykseen

*Biisi: Etsin kunnes löydän sun
poliisien operatiivinen kuoro, solistina
Seppo Koppa*

Etsin, kunnes löydän sun,
en lopettaa voi kuitenkaan
miten rauhaton oon yhä vain,
jotain multa puuttunee,
jotain, mikä rauhoittaa
mun sydämeni lyönnit vois.
Kuten aamuisin päivä ja yö
suutelevat toisiaan, me jossain
kohdataan.

Etsin, kunnes löydän sun,
ja tiedän toiveen täyttyvän.
Ilman sua mitään mieltä ei ois
kuljeskella yksinään.
Yksin vielä huomiseen,
mä jaksan, sillä löydän sun.
Sinä myös ehkä etsien käyt,
kunnes tulee hetki tuo,
se kutsuu meitä luo.

Etsin, kunnes löydän sun,
sä merkityksen mulle luot.
Olet syy, miksi luovuta en,
vaikka joskus tuntuu niin.
Sinuun tahdon uskoa
ja etsin, kunnes löydän sun.
Kuten aamuisin päivä ja yö
suutelevat toisiaan...
me jossain kohdataan...

Kohtaus 19. Loppu, Grande Finale.

Maruzella:

Luigi..

Luigi:

Mitään ei siis ole tehtävissä..

Maruzella:

..Ei..

Luigi:
Final de serie..

Maruzella:
..Luigi minä olen pahoillani, minä..

Luigi:
Shhh..Maruzella carissima..

(Laulaa acapellana)
Parla più piano e nessuno sentirà, il
nostro amore lo viviamo io e
te, nessuno sa la verità, neppure il cielo
che ci guarda da lassù. Insieme a te io
resterò, amore mio, sempre così.

*Taustalla alkaa soida Kun puhut
rakkaudesta hiljaa kuiskaten, eli
Luigin äsken laulama laulu, eli
kummisetä teema instrumentaalina.*

Maruzella:
Minä en tiedä minne menisin ilman
sinua.

Luigi:
Sitten sinä olet tullut perille.

*Luigi poistuu kaukaisuuteen, Kummisetä
teeman soidessa. Vain Fiatin savuava kuori
jää Maruzellan viereen. Mellakkavarustuksella
varustetut poliisit, armeijan maavoimien
avustamana piirittävät Maruzellan.*

Seppo Koppa:
(Megafoniin) Pudottakaa aseenne,
nostakaa kätenne ilmaan, kääntykää
ympäri, nojatkaa auton konepeltiin.
Liikkumatta!

*Maruzella nostaa kätensä pystyyn
alistuneena kohtalolleen. Seppo
lähtee kävelemään Maruzellaa kohti.*

Maruzella:

Rautoihin vaan ja elinkautiseen,
minulla ei ole enää mitään..(Kääntyy)
sinähän oot se kyttävä puskapoliisi.

Seppo Koppa:

Olen Seppo Koppa. Yksinäinen
komisario, jonka väistämätön kohtalo
oli tukkeutuneet suonet
viisikymppisenä, eikä pelkästään
liiallisen munkinsyönnin vuoksi, joita
syön kymmeniä päivässä ikävääni,
vaan koska sydämeni pumppaama
veri oli yksinäisyydestä raskas.
Sitten minulle tapahtui jotain suurta ja
odottamatonta. Minä näin sinun
säkenöivät surullisen kauniit silmäsi
valvontakameran kuvassa. Sinun
hulmuavat hiuksesi tuulessa saivat
sydämeni takomaan ja aloin nähdä
tämän mustavalkoisen maailman
väreissä. Huomasin, että esimerkiksi
munkkien kaikki nompparellit ovat
erivärisiä, tosin valkosuklaalakritsitäyte
näyttää edelleen mustavalkoiselta.

Pasanen:

Koppa hei, tämän takiako melkein
koko Suomi on hälytystilassa ?

Seppo Koppa:

Tämän..

Pasanen:

..Ei juma...

Seppo Koppa:

..Sitten kun sain selville, että se olet sinä, joka olet kehittänyt täydellisen munkin, Marumunkin, johon minä olen lähes koko elämäni perustanut, joka on tuonut valoa yksinäiseen sieluuni, niin tiesin, että se oli kohtalo, ajattelin, että Ihminen joka on pystynyt kehittämään sellaisen taivaallisen maun, joka Marumunkissa on, ei voi olla kuin sisältä täyttä kultaa ja Sinä Maruzella Pöyhönen olet munkkien ruhtinatar, makujen matriarkka ja minun, Seppo Kopan kohtalo.

Maruzella:

Huhhuh.. Eihän sitä Marumunkkia kukaan edes muista..

Nilkki:

Minä ainakin muistan..

Poliisi1:

Ja minä, älyttömän hyvä oli munkki.

Poliisi2:

Joo ja se hillosilmä..

Poliisi3:

Se oli yks maailmanhistorian suurimmista vääryyksistä kun se lopetettiin..

Poliisikoirat:

HAU HAU HAU!

Pasanen:

Parasta siinä oli, että Seppo tuli siitä aina hyvälle tuulelle.

Nilkki:

Minä vein kotiin Marumunkit, niin niitä kun vaimon kanssa syötiin, niin veti eropaperit sitten pois..

Poliisi1:

Teini-ikäseen tyttäreeni sain kontaktin aina kun vein sille Marumunkkeja.

Poliisi2:

On sitä hepposemmillakin perusteilla rauhan noobeleita myönnelty.

Seppo:

Mitäs sanot jos yhdessä perustetaan leipomo jossa tehdään Marumunkkeja alkuperäisellä resptillä ja samalla sitten siinä voidaan tutustua lähemmin ja..

Maruzella suutelee Seppoa rajusti ja pitkään.

Biisi: Kun puhut rakkaudesta

Seppo Koppa:

Kun puhut rakkaudesta hiljaa kuiskaten, niin silloin läheisyytes tunnen lämpöisen. Kuin maailman mä omistan, vain tämän tunteen löytää harva ihminen.

Maruzella:

Yö harsollaan tummuvan maan saa purppuraan, me kaksin vaan.

Kaikki:

Kun puhut hiljaa, taivas sen vain kuulla saa, en tiedä maailmassa mitään kauniimpaa kuin hetki tää, se mieleen jää, näin aivan hiljaa tahdon sua mä rakastaa.

Loppu!

